

PROPELLERBLADET

Organ för FFV:s kamratförening

1992

PROPELLERBLADET

Organ för FFV Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare:

Leif Larsson

I redaktionen ingår:

Styrelsen

Föreningens styrelse:

Ordförande:

Leif Larsson, Gaffelgatan 10, 724 76 Västerås, 021/352022

V ordförande:

Bengt Svensson, Skogslundsvägen 4, 732 48 Arboga, 0589/13214

Kassör:

Rolf Olsson, Turedalsgatan 42, 732 31 Arboga, 0589/13548

Sekreterare:

Åke Tedesjö, Bakbordsvägen 14, 724 76 Västerås, 021/354406

KFUK-KFUM repr:

Ingrid Petersson, Stångjärnsg 25, 724 73 Västerås, 021/353327

Ledamot:

Karl Gardh, Anders Johanssonsg 22K, 732 47 Arboga, 0589/13914

Suppleant:

Erik Fernlöf, Häradsvägen 19, 585 90 Linköping, 013/50366

Suppleant:

Jan Welin, Vretvägen 35, 732 32 Arboga, 0589/13649

1993 års medlemsavgift 50:- (Femtio kronor)

Postgiro 340204-7

Flygförvaltningens Verkstadsskolas Kamratförening

Hej igen alla FFV:are!

Ett år har åter passerat. Och vilket år sen.

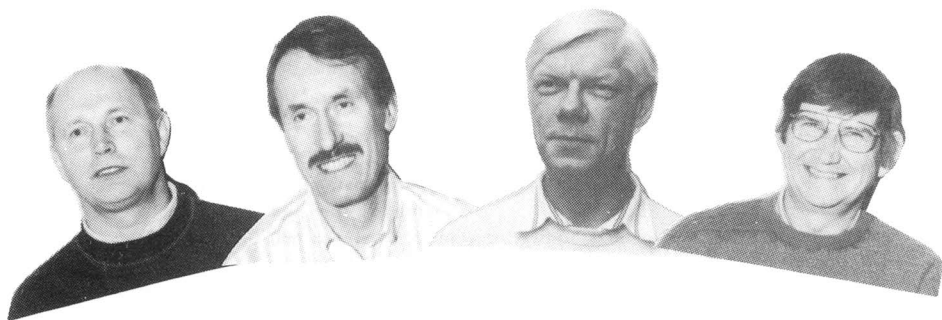
För styrelsen innebar första halvåret täta möten med mycket arbete för att ro jubileumsfirandet i land. Firandet blev en verklig uppmuntran och manifestation av föreningens livskraft, som sporrar inför framtiden. Mer om jubiléet på annan plats i bladet.

Sommaren blev ovanligt fin och gav den återhämtning som behövdes. Hösten har som vanligt varit relativt lugn men i alla fall som synes resulterat i ett nytt nummer av Pb.

Vi vill med fotona på styrelsens medlemmar presentera oss lite mer bildligt för alla er som inte kunde vara med på årsmötet.

God Jul och Gott Nytt År.

Styrelsen

"Vi måste träffas igen"

*Kamratträffen Västerås-Linköping och när
Lärlingsskolans Kamratförening bildades.*

Av Arne Yngvesson, Västerås.

När vi strax före midsommar 1943 tog farväl av de tio grabbar som skulle hörja nere i Linköping, var väl den önskan allmän att vi snart skulle träffas igen. När vi ett år senare, ytterligare tog adjö av tio kamrater, så var det inte blott en önskan, utan att önskan måste bli verklighet inom en inte alltför lang tid, var vi beslutna om. "Vi måste träffas igen och tala och uppleva gamla minnen", den frasen yttrades säkert man och man emellan, både uppe i Västerås och nere i Linköping.

När vi för ett par månader sedan fick höra att vår önskan skulle bli uppfylld, tyckte säkert alla som så, att det ska bli "alla tiders" att få träffa grabbarna, som vi levat tillsammans med i hela två år.

Och den förhoppningen blev uppfylld, det visade sig inte minst på stationen när de anlände. Vi var en stark grupp nere och tog emot dem, och det blev en mottagning, som man skulle kunna,

om man överdriver lite, likna vid en amerikabåts ankomst till kajen nere i Göteborg på "den gamla goda tiden".

Sedan fick grabbarna ställa kosan till KFUM där de fick lite till livs efter resan. De flesta av dem fick även övernatta där, en del fick natthärbärke hos kamrater boende ute i staden.

Efter en behövlig vila och sömn, samlades de på lördagsmorgonen för att besöka lärlingsskolans verkstad på CVV, vilket säkert var skojigt, helst för dem som inte varit här på 1½ år, att få se den maskin och den bänk, där de som "gröngöling", som det heter, först stiftade bekantskap med arbetet inom flyget.

På eftermiddagen samlades vi samtliga i Idrottshallen där en handbollsturnering skulle äga rum mellan Linköping, Västerås och de lärlingar som bor ute på Johannisberg. De som inte aktivt deltog i spelet, deltog så mycket aktivare i hejarklackarna, som bildades för att heja på sina respektive lag.

Köp Edra

CHARKUTERIVAROR

hos **S. AXELSSONS MATVARUAFÄR**
SALUHALLEN — VÄSTERÅS — Ring 33937 — Bostad 31610
Kött-, Fläsk- o. Charkuterivaror, Smör, Ost, Ägg samt Konserver
Vi hemsända Edra beställningar.

Överraskande tog Johannisbergsgrabbarna hem potten, de spelade först oavgjort, 5--5, mot oss i Västerås-laget, och sedan lyckades de klå de "stora" grabbarna från Linköping med 4--2. Matchen mellan Västerås och Linköping slutade med västeråsseger med 4--3.

På söndagen samlades vi igen, men denna gång på Johannisberg, dels för tävling i ping-pong och dels för ett litet samkväm.

Även i ping-pong visade "småpojkar-na" från Johannisberg framfötterna, de slogo ner oss från Västerås alldeles i skorna med hela fyra segrar mot vår enda.

Mot Linköping presterade de ett mycket starkt motstånd, ty de "stora" lyckades bara att vinna med tre segrar mot två.

Matchen mellan Linköping och Västerås slutade med linköpingsseger med fyra vunna matcher mot en.

Alltså tog linköpingslaget hem segern i ping-pong med johannisbergs-laget på andra plats.

Sedan följde samkvämet varvid härlig choklad med bullar intogs vid trevliga långbord i den gamla anrika matsalen, där vi så många gånger förut har intagit vad vi behöver i lekamligt motto.

Här upptog herr Hallman förslaget om bildandet av en kamratförening, vilket beslutades. En interimstyrelse valdes, vilken skall utarbeta stadgar och program.

När vi efter detta trevliga samkväm bröto upp för att bege oss in till staden och Excelsiorsalen, för att där intaga en gemensam middag, var väl beslutet om att vi skulle försöka att träffas en gång årligen säkert välkommet för de flesta.

— att mötas och skiljas är livets gång...

— vi kommer igen nästa år!

Vid middagen vankades det mycken god mat, stämningen var hög, fina tal hölls, priser utdelades för segrar i tävlingarna, och en utmärkt underhållning bjöds, vad kunde mera önskas på kamratträffens final.

Tyvärn var inte alla elever med på dessa trevliga dagar. Tre stycken voro inlagda på sjukhus, och två stycken från Linköping hade ej möjlighet att kunna bli med upp till Västerås. Hälsningar sändes till dem. Att 74 av 79 kom visar dock att intresset var stort och sammanhållningen god.

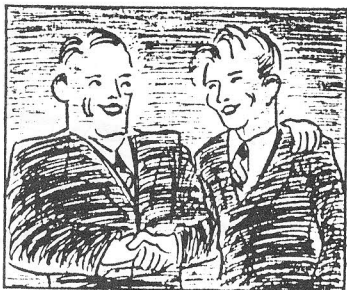
Vidare avsändes telegram till flygvapenchefen, general Nordenskiöld, och till skolans ledning på Flygförvaltningen.

När vi stodo färdiga att bryta upp och följa linköpingspojckarna till stationen kunde vi alla vara KFUM och skolans ledning mycket tacksamma.

Det var en viss tomhet efter det grabbarna hade ångat ut från station, det kände vi säkert alla, och jag tror inte det bara var vi grabbar som kände denna tomhet, för om jag inte såg fel

var det även en gammal "kusin" till en av grabbarna som var nere och sade adjö till sin beundrare.

Skämt åsido, så är jag säker på att dessa dagar hade en stor betydelse när det gäller sammanhållningen, och att vi inte alldeles tappar kontakten med varandra, fast vi inte alla äter och bor på Johannisberg.

RESTAURANT EXCELSIOR

Restaurant- och Konditoriservering

KOPPARBERG SVAGEN 16 - VASTERÅS - TEL. 37245, 37246

Ett återseende.

Av Erik Wallin, Linköping.

Under nära tre år har elevhemmet vid Johannisberg varit i verksamhet. Några av de första pojkarna äro nu utplacerade i olika arbetsuppgifter i Västerås och Linköping. För att allt framgent dock söka hålla kontakten med samtliga som genomgå skolan hölls den 25-26 nov. ett kamratmöte då Lärings skolans kamratförening bildades. Endast 5 av de hittills 79 eleverna voro frånvarande. Av 19 i Linköping bosatta pojkar deltog 17.

Ett par av pojkarna berätta a följande sidor några glimtar och intryck från dagarnas samvaro.

Vi var ett glatt gäng pojkar, som trummade iväg över rälsskarvarna med humöret i höga C och med Västerås i sikte. Vi såg denna minnenas stad närma sig precis som att se en film baklänges. Där kom ljusa och mindre ljusa minnen, men likväl hade de alla en viss samhörighet och alla hade de gett oss erfarenheter. Och till slut stannade tåget med en suck och mot oss strömmade gamla kamrater, som nog var sig lika, men hade förstås genomgått en del yttre förändringar under dessa 1 ½ år.

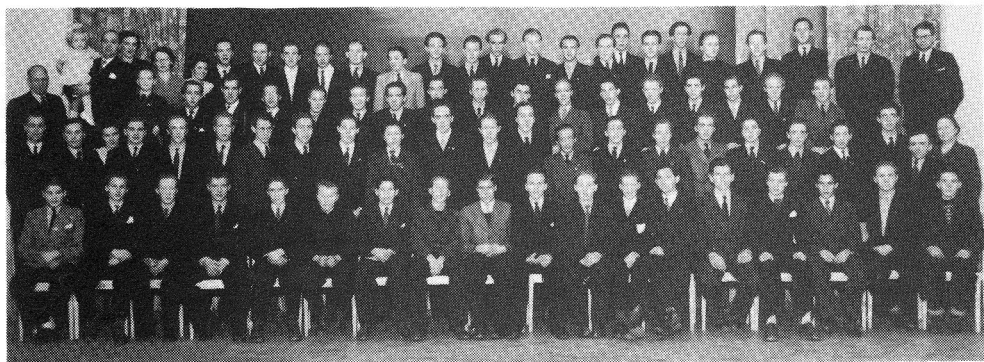
Aven staden hade förändrats och en ny överraskning blev den så pampiga KFUM-gården där den gamla nordiska gästfriheten hade tagit sin boning. När allt välkommandet var över och vi hade

fått sova ut så följde en del kraftmätningar i handboll och bordtennis. Det ena gick dåligt men så gick det andra desto bättre men resultatet hade nog föga betydelse, huvudsaken var att vi hade fått kämpa i gammalt gott kamratskap. Som avslutning hade arrangerats en stor middag i Excelsiorsalen vilken faktiskt var nr 1. I anslutning härtill utfördes sketcher och annat småttrevligt.

Men tiden gick fort, ja t. o. m. mycket fort, varför det blev tid för tacktalens entré varvid jag särskilt vill framhålla den gemenskap och samhörighet, man kände vid den kärnfulla avslutning som herr Tunås avslutade med orden: Välkomna åter.

Eleverna i Flygförvaltningens Läringskola.

Stående i första raden från vänster elevhemmets föreståndare, sekr. Aron Hallman, och skolans föreståndare, ing. Ove Ahlgren.

JUBILEUMSTRÄFFEN 1992

Lördagen den 23 maj var, som så många andra dagar sommaren 1992, solig och varm. Det var också den dag som en mängd gamla FFVare var på väg till sin tonårsstad Västerås för att fira FFVs 50-årsjubileum.

Med flyg, buss, tåg och bil från Boden i norr till Malmö i söder begav sig några hundra förväntansfulla jubileumsfirare till sin forna utbildningsort. Redan vid lunchtiden var en stor del av firarna framme. Intresset var stort till de arrangemang som styrelsen hade tagit fram.

Bussrundturen, som var första arrangemanget på lördagen, lockade inte mindre än tre fullsatta bussar med guider.

Många hade inte varit i Västerås sedan examensdagen, som kunde ha varit för så där 30-40 år sedan. Detta gjorde rundturen till en stor upplevelse för många, eftersom Västerås är en stad som har förändrats ganska mycket. Speciellt under sjuttioalet var expansionen kraftig. Turen var beräknad till att ta en timma i anspråk, men den tog nära två, kanske beroende på nyfikna FFVare?

Eftermiddagen användes till klassvisa träffar på de hotell där klasserna var inbokade. Tiden gick fort när gamla minnen kom på tal. Tänk vad lätt det är att minnas när man är flera som har upplevt detsamma.

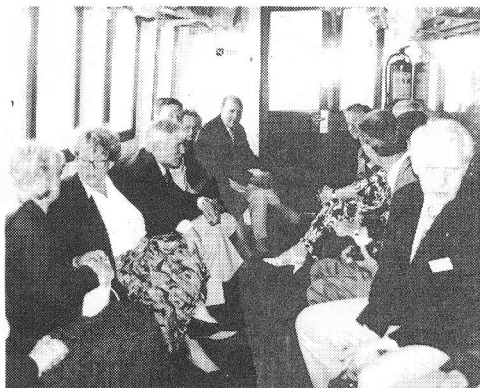
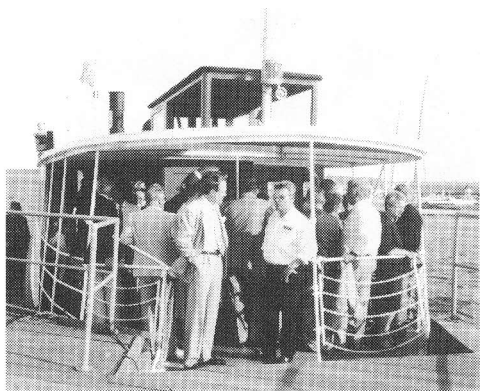
Det stora arrangemanget var naturligtvis lördagens festmiddag på restaurang ELBA. Redan klockan sex gick första båten.

Uppklädda för fest, i ett strålände fint försommarväder, samlades vi för båtturen i gamla hamnen. Det var svårt att komma iväg i tid med båten, eftersom livliga samtal tog fart bland gästerna när man upptäckte gamla vänner. Två båtturer behövdes för att alla skulle komma över till restaurangön ELBA.

Väl framme samlades alla på den stora terrassen. Med välkomstdrinken i handen och utsikten över Västeråsfjärden, där man skymtade Lövudden och Johannisberg, gick tankarna säkert till de livliga sjöaktiviteterna som kännetecknade FFVarna under elevhemstiden.

Borden var dukade klassvis och det var dags att leta reda på det rätta årtalet.

Det tog lite tid innan vi kom till bords. Smågrupper med diskuterande FFvare syntes ha mängder att avklara före middagen.

Styrelseordföranden 6336 Leif Larsson hälsade alla hjärtligt välkomna till Västerås och ELBA för att fira detta 50-årsjubileum. Förrätten kom in och det var dags att njuta av räkcocktailen i goda vänners lag. Vårn toastmaster 4514 Folke Asplund gav oss ingen ro. Allsången tog fart och feststämningen infann sig med all tydlighet. Oxfilén gav oss den rätta gourmétkänslan, och ett visst välmående infann sig. Det allt häftigare diskuterandet vid borden gjorde att tid och rum glömdes bort. Efter en längre tid än planerat var det dags att sätta punkt för middagen med en härlig dessert och kaffe.

Orkestern flyttade ut på altan, i den ljumma försommarkvällen. Men före dansen var det dags för ett musikaliskt uppträdande. Dansmusikens toner tog sedan fart, för att alltför snabbt tona ner igen.

Det osannolika inträffade. Ett våldsamt åskväder tog fart, med en häftig regnskur som följd, varför vi alla fick ta skydd inomhus. Blixtarna såg ut som ett välregisserat fyrverkeri på den mörka himlen mot den glittrande Mälarytan. Tyvärr var det allvarligare än så. Åskans framfart gjorde att resten av kvällen fick improviseras. Orkestern som hade flyttat ut sina pinaler kunde inte längre underhålla oss. Men nöden hade ingen lag. Det showband vi hade engagerat för uppträdandet, fick ta fram sina akustiska instrument och leda dansen tills kvällens timma blev sen.

Sent omsider fick gästerna användning av den mystiska biljetten från utresan, som kunde bytas mot en välsmakande vickning i form av korv med bröd.

Vi hade en tid att passa. Sista båten avgick klockan ett.

Såvitt jag vet återvände alla välbehållna från festön ELBA.

Några fortsatte säkert festandet på sina hotell innan tröttheten tog överhand. Kamratträffen var ju inte slut ännu. Det gällde att vara någorlunda fräsch till söndagens övningar och inte missa det traditionella korumet på Lövudden.

